

ORGANISATORIN

JUNI 1983

nr. 2.

DISKUSJONSBLAD FOR DS'ENE

INNHOOLD:

- I. Fra redaksjonen s. 1
- II. Noen punkter om rekruttering s. 2
- III. Oppsummering av kurstiltak i politisk
økonomi i Vestfold 1982-83..... s. 5
-

I. FRA REDAKSJONEN

Dette nummer av "Organisator'n" er i helhet et distriktsprodukt. Vi har valgt å sende ut et notat fra et distriktsstyre om rekrutteringsarbeid. Det legger ikke fram direkte erfaringer med dette arbeidet, men det reiser en argumentasjon for hvorfor rekruttering må få en spesiell plass. Notatet tar også standpunkt til noen motsigelser vi vil møte, dersom rekruttering skal prioriteres opp, og det legger fram noen synspunkter på hva som hindrer rekrutteringsarbeidet. Er det "hold" i denne argumentasjonen?

Vi trenger å utvikle en politisk diskusjon rundt rekrutteringsarbeidet, i tillegg til at vi gjerne vil ha inn konkrete erfaringer med rekruttering.

Det andre innlegget er ei oppsummering av kursvirksomhet i Vestfold, spes. Larvik, i Politisk økonomi. Det er mye å lære av denne, om hvordan bygge opp skoleringsvirksomheten. Det er også et aktuelt innlegg i debatten om "hvordan gjøre partiet til et kraftsenter i den teoretiske kampen".

Når det gjelder diskusjonen omkring partinormene, som vi lanserte i vinter, så har vi ikke fått noen reaksjoner i form av skriftlige innlegg fra DSA. Diskusjonen er ikke avblåst. Vi oppfordrer kamerater som vi veit er uenige med deler av det vi la fram til å kaste seg frampå. Vedtekstdiskusjonen på krava til medlemskap, som pågår nå og de første høstmånedene, burde også gi saker å følge opp. Vidre vil vi ikke avgrense denne diskusjonen til bare å gjelde individuelt medlemskap. Hvordan et partilag skal jobbe er også gjenstand for diskusjon, i tråd med at vi ønsker å rette inn endel krefter på denne delen av organisasjonsoppbygginga i tida framover.

hilsen redaksjonen

II. NOEN PUNKTER OM REKRUTTERING

1. Det strategiske målet til AKP er å mobilisere det arbeidende folket til å styrte det kapitalistiske systemet gjennom en sosialistisk revolusjon, og utvikle sosialismen fram mot kommunismen. Dersom landet blir okkupert av en fremmed krigsmakt vil partiet stille seg i spissen for en nasjonal-revolusjonær frigjøringskrig.

2. Bare en liten del av det arbeidende folket vil slutte opp om partiets strategiske mål i en relativt rolig førrevolusjonær tid som nå. Flertallet vil ikke sloss for å styrte systemet før "bollen er tom". De vil trekkes spontant i retning av å søke reformistiske løsninger innafor systemet. AKP må være et fortroppsparti og særskilt legge vekt på å utvikle den teoretiske kritikken av kapitalismen og et program for en sosialistisk revolusjon.

3. Samtidig trenger arbeidsfolk masseorganisasjoner som kan samle det store flertallet. "AKP(m-l) må arbeide for at folket skaper så store masseorganisasjoner som mogleg"(Prinsippprogrammet s. 120.) Vi må sørge for at AKP(m-l) er den høyeste forma for klasseorganisasjon for arbeidsfolk i Norge ved at ..."AKP(m-l) vil vere den krafta i masseorganisasjonane som held fast på det felles langsiktige målet for arbeidsfolk, og går inn for å utvikle den daglege kampen slik at han tener dei felles måla"(s.121.)

xxxxx xxxxx xxxxx

4. Det er nødvendig å sette rekruttering og partibygging på planen for 1983 som ei viktig underordna oppgave for alle lag i Sjøl om det er argumentert mot at partiet kan bli et masseparti innledningsvis, så har vi avgjort ikke nådd grensene for mulig rekruttering. Medlemstallet er for lavt til å løse de oppgavene klassekampen stiller. En ytterligere utvidelse av arbeidet vårt nå må komme etter at medlemstallet er øka, og som et resultat av planmessig utbygging av partiet, viss vi skal unngå "å møte veggen".

5. Laga trenger "nytt blod". Enkelte hevder at forholda i laget deres "er så dårlig at det ikke er forsvarlig å trekke nye folk inn". Dette argumentet må avlives. Sjøl om det fortsatt er politiske og ikke minst organisatoriske problemer i alle lag, så blir det jobba mer og bedre i de fleste laga og den politiske debatten og studievirksomheten er styrka. Rekruttering og ikke minst videre fostring av nye medlemmer vil selvsagt stille store krav til de gamle medlemmene, men vil samtidig sette i et skæpt lys problemer og svakheter i laga som må rettes opp uansett.

6. Noen sier: "Vi har for mange oppgaver til å prioritere studieforsirkler".

Partiarbeid har vært lavt prioritert de siste åra. Mesteparten av arbeidet har gått ut på å organisere ulike frontaktiviteter utafor laga. Et annet forhold er at samtidig som medlemstallet har gått en del ned over en 3-4 års periode, så har økningen i aktiviteten den siste tida påført oss en del nye oppgaver.

Begge disse forholda gjør det vanskelig å prioritere rekruttering. Vi er inne i en "ond sirkel" som vi bare kan komme ut av ved å jobbe mer med partiarbeid og rekruttering.

7. AKP må bli det intellektuelle og teoretiske "kraftsenteret" i kampen for å styrte det kapitalistiske utbyttersamfunnet, og må ta opp i seg revolusjonære fra alle klasser. Men partiets innretning på arbeiderklassen og rekruttering og skolering av arbeidere til proletariske intellektuelle er likevel grunnleggende. "For at sosialismen skal bli oppretta, må arbeidarklassen sjølv handle medvete og med sterk vilje, for å ta makta og byrja og omdanne samfunnet"(s.114.)

8. DS har ved en tidligere anledning pekt på en del politiske problemer i arbeidet til lag og kamerater på større (industri-) arbeidsplasser. Stikkord er økonomisme, snever fagforeningsinnretning og skillet mellom "faglige" lag og kader og resten av partiet. Kan det være noen sammenhång mellom disse forholda og det faktum at vi har hatt store vanskeligheter med å rekruttere på slike steder? Er det f.eks. slik at når fagforeninga/klubben er den viktigste og kanskje eneste oppgava så blir det mer nærliggende oppgave å bruke mye tid på å fraksjonere med mulige allierte forsn møtene, enn å prioritere rekrutteringsforsirkler?

Videre - kan det være slik at ideen om spesielle arbeider-/fagforeningssirkler, og det å sette lavere normer i partiet for arbeidere enn andre medlemmer, har sammenheng med den sterke fokuseringa på den økonomiske kampen? Den "ideelle" kommunist er ikke fagforeningslederen, men politikreren med spesiell interesse for teoretisk kamp.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

9. Har laga rekrutteringsmuligheter? - Den kapitalistiske verdenskrisa, arbeidsløshet, dyrtid, og truselen om en mulig krig også i vår del av verden; river opp sosiale og ideologiske røtter og politiske lojalitetsband. Mange mennesker er "underveis".

Partiets økte aktivitet og vårt engasjement i studiene av kapitalismen og debatten om sosialismen, trekker en del av disse i retning av partiet. Vi velger å tolke den jamne økninga i antall abonnenter på KLASSEKAMPEN i fylket de siste 12 mnd på denne måten.

10. I et langsiktig og planmessig arbeid med å bygge ut partiet må studiesirkler være hovedmetoden.

Første forutsetning for å arrangere studiesirkler er å spørre folk om å bli med. Vi vil påstå at "vår stil utad" har blitt et problem i så måte. En kommunist skal være "kjekk og grei" og godt likt, men ikke bare det. Mange av våre medlemmer nyter respekt som faglige tillitsmenn, forkjempere for solidaritet med 3.verden, miljøvernforkjempere etc. etc., men hva med den kommunistiske agitasjonen ovafor vårt nære omland?

Andre forutsetning er å ha (minst) en solid studiesirkelleder.

Jobben hennes må være noe mer enn å lede møtene og følge opp deltagerne. Hun må ta . problemer og spørsmål som dukker opp på sårkelen opp i partilaget, og engasjere partilaget i oppgava og sørge for at arbeidet tilfører laget politisk erfaring.

11. Partiet må bygge opp igjen en ungdomsorganisasjon i fylket.

Det vil være uråd å gå i spissen i en revolusjon eller en folkekrig uten en sterk, aktivistisk og revolusjonær ungdomsbevegelse. Der hvor vi ikke er istand til å arrangere egne studiesirkler for ungdom, må vi ta med ungdom på partisirklene.

Der hvor det ikke er mulig å starte RU-lag i utgangspunktet, må laga ikke være tilbakeholdne med å ta opp ganske unge mennesker som medlemmer.

12. Rekruttering til partiet må alltid være en sentral del av arbeidet vårt i samband med større "massemønstringer", f.eks.

1.mai, valgkamp etc. Studiesirkelelederens oppgave i disse periodene bør være å organisere nye aktivister på sirkler som kan starte opp umiddelbart etter at "massemønstringa" er over.

13. Hvert lag må vurdere hvor raskt de kan sette igang studiesirkler ut fra de retningslinjene som blir gitt nedafor. Men visse minimums-tiltak må settes igang straks.

I fylket er det et relativt stort "omland" av tidligere medlemmer av partiet og ungdomsforbunda, og "gamle" sympatisører. Takket være at noen av disse har gått inn igjen i partiet har vi hatt en liten økning i medlemstallet siste mndr. Vi må markere en klarere holdning til slike folk og få dem til å innse at de kan ha en viktig oppgave innafor partiet i arbeidet med å utvikle linjene i sp. m. om sosialismen.

III. OPPSUMMERING AV KURSTILTAK I POLITISK ØKONOMI

I VESTFOLD 1982-83

1. Denna oppsummeringa står for en kamerats regning og vil være prega av det. Oppsummeringa skjer også i all hast, og vesentlige ting vil kunne være uteglømt. Tror likevel at en del av det som jeg oppsummerer vil kunne være til nytte.

2. Oversikt over studietiltaka:

- Gjennomføring av sommerskole; 12 deltagere på et fem dagers kurs i politisk økonomifuten unger. (juli 82)
- Kurs i politisk økonomi i Larvik over 7 kvelder. Start ca 1 sept. 82 17 påmeldte hvorav 14 fullfører.
- Pol. øk kurs i Tønsberg. Start ca 15. jan. 18 påmeldte. 12 møter opp 8 fullfører (6 kvelder)
- Pol øk. kurs i Horten. 21 påmeldte, 14 gjennomfører. (6 kvelder)
- Pol. øk kurs på Eik lærerskole over 3 kvelder. 4 deltar

3. I oppsummeringa vil jeg konsentrere meg om erfaringene i Larvik. Først og fremst fordi jeg sjøl har vært med å planlegge dette kursket på alle områdene, jeg kjenner altså til for og etterarbeidet, men også fordi dette kurset etter min mening var det mest vellykka.

4. Utgangspunktet for hele studiekampanja var interne studier som avd. hadde lagt opp på politisk økonomi vinteren/ våren 82. Jeg hadde ansvaret for dette, og tok da utgangspunkt i studiesirkelen til AKP hvor det er lagt opp til 3 møter i pol. øk. Vi trodde i utgangspunktet at dette ville gi oss ei brukbar innføring i dette emnet. Jeg syntes sjøl at studiesirkelen var alt for overfladisk og begynte med sjølstudier av Paxutgaven, og laga innledninger til studiemøtene med utgangspunkt i denne. Denne våren sleit jeg mye for å trenge inn i stoffet. Klarte imidlertid å legge til meg en systematisk studierutine, med minimum 1- 2 timers lesning hver dag. Slo etterhvert hull på byllen, og følte at en "ny" og vannvittig forsømt verden åpna seg for meg.

Med utgangspunkt i denne nye erkjennelsen kjempa jeg for at laget mit skulle prioritere studier av den politisk økonomien. Måtte imidlertid raskt sterke innvendinger fra ledende kamerater på fylkesplan som mente at jeg/vi overdimensjonerte. At vi i større grad måtte konsentrere ossom det praktiske. Linja var imidlertid ikke å droppe alt annet. Studier blei heller ikke i denne perioden hovedoppgava mi.

Argumenten om å gi større plass for teoretisk studier, tilegnelse av marxismen som en forutsetning for å stake ut ei sjølsøendig linje for

partiet, for å slå tilbake idealismen osv utvikla vi samtidig med at boka til Eron Øgrim kom ut. Det gav argumentene våre større gjennomslag. Resultatet var at synspunktene jeg hadde kjempa for fikk større oppslutning. Vi vedtok blant annet at det skulle avholdes sommerskole i pol. øk., som et ledd i skolering av mellomkader.

Det var imidlertid en del kamerater som mente at den måten å organisere kurs på var et uttrykk for elitetenkning.

Ideen om kurs eksternt i politisk økonomi vokste seg altså fram gjennom en lengre prosess - og i kamp mot en del inngrodde forestillinger. Laget var prega av en del entusiasme i dette arbeidet. Vi mente vi hadde rett og var offensive.

Kurset som blei strata på høsten var planlagt i god tid. For første gang hadde partiet leid et lokale som skulle være "studiesentret" vårt. Vi inngikk en gunstig leieavtale med AOF om å få fast rom med sofagruppe, kokeplater osv en gang i uka.

Vi lagde løpeseddel som var ferdig på begynnelsen av sommeren. Her var alle møtedagene avmerka (torsdag hver 14 dag). Vi satte på bindende påmelding og påmeldingsgebyr 100 kr.

Rammene for kurset var således spikra i god tid. Dette var et viktig og nødvendig utgangspunkt for den personlige mobiliseringa.

Vi satte opp ei liste over folk vi ønska å ha med, og dreiv systematisk mobilisering til kurset. I tillegg hadde vi annonse i lokalavisa. Resultatet var 17 påmeldte, hvorav 7 uorganiserte fra byen (4 stk fra Tønsberg med).

II. Den praktiske gjennomføringa.

Partiet stilte seg klare målsettinger med kurset, og vi som var partimedlemmer delte arbeidsoppgavene mellom oss. For det første ønska vi gjennom kurset å styrke partiprofilen generelt i byen. Vi mente det var en prestisjesak å gjennomføre et så omfattende kurstilbud på Kapitaken. Vi la derfor vekt på at kurset skulle være profft. Vi hadde egen teknisk som hadde ansvaret for innkjøp av kaffe, te, brus, kaker. Kaffen stod alltid ferdig på bordet når kurset begynte. Vi hadde også diskutert det sosiale. Dette med å ta seg av folk, og fordelte folka mellom oss med spesielle oppgaver på å rekruttere. Tror dette var viktig for å skape en trygg atmosfære, at folk torde å være uenig, torde å si at dem ikke skjante. De andre stedene jeg har vært har man lagt liten vekt på dette. Stemninga har her tildels vært mer "trykkende". Folk har vært mere bindi. Det har opplagt gått ut

over det politiske. På dette kurset blei det regelmessig solgt Klassekampen. Av kursdeltagerne klarte vi å rekruttere _____ og 3 av kursdeltagerne har nå blitt heldagsabbonenter på Klassekampen. Økonomisk gikk partiet overskudd med i overkant av 1000 kr.

III. Om det politisk opplegget.

Jeg har vakla en del fram og tilbake i forbindles med det politiske opplegget. Men viktigste årsaken til det er at jeg sjøl har gjort nye oppdagelser. Vil understreke veldig sterkt at studiene er en møysommelig prosess, hvor en begynner med å tilegne seg det statiske, det overfladiske. Det første opplegget mitt var veldig prega av det "uhistoriske" eks, verdi som en matematisk størrelse hvor en bergner arbeidstid. Sånne feil er ikke til å unngå, men jeg gjorde den feilen underveis at jeg pressa på voldsomt mye stoff i forelesningene. Det var vanskelig å gjøre det enkelt, det var også vanskelig og velge ut. Tror imidlertid at det er viktig å innse at studiedeltagerne må igjennom en del av de samme prosessene som en selv. Nettopp møtetene om verdi og penger blei vanskelige, nettopp dette ved å få gjennomslag for at det som ser ut som forhold mellom ting egentlig er en refleks av forhold mellom mennesker. Men jeg tror ikke det er mulig å presse for mye inn i et sånt kurs. Jeg har sjøl erfart at jeg har brukt over et år å nærme meg det jeg tror Marx mener med verdibegrepet. Noe av målsettinga med et sånt kurs må være å gi folk inspirasjon til å fortsette videre: Til å drive et seige og møysommelige arbeide som skal til for å gripe det som er bevegelsesloven for det kapitalistiske samfunnet. Nettopp noe av faren ligger i at en sier seg fornøyd med studiene når en har bladd litt i Kapitalen, vært på et par møter osv.

Nå mener ikke jeg at alle skal eller kan drive og studere like grundig, men jeg ser det sånn at er det et stort antall som har vært med på grunnstudier så vil det skape et materielt grunnlag for at et håndfull virkelig tilegner seg essensen i Kapitalen.

Det kursopplegget jeg har havna ned på ser sånn ut:

Møte 1: Verditeorien til Marx.

Møte 2: Pengenes tilblivelse

Møte 3: Merverditeorien, spesilet definisjon på kapitalisme, reformismen.

Møte 4: Merverditeorien. om absolutt og relativ merverdi

Møte 5: Marxistiske kriseteorier

Møte 6: Kapitalens akkumulasjon og dens undergang.

Forberedelsesmaterialet springer langt utenom den delen av bind 1 som har kommet ut på Oktober. Møteserien tar for seg de viktigste områdene innafor hele bind 1 av Kapitalen. Som studielitteratur har jeg valgt den danske Rhodes utgaven av Kapitalen. Det har vært et problem at det ikke har eksistert en komplett utgave av Kapitalen på norsk,, men vi har brukt Pax utgaven samt lærebok i Pol. øk. Til møtet om pengene har første del av Grundrisse vært nyttig (Rhodes dansk utgave). Som bakgrunnsmateriale til møtet om kriseteoriene har jeg brukt første delen av bind 2 i Grundrisse, utdrag fra Merverditeorien, Mandels Seinkapitalismen, Vardøger og studieboka til AKP om kriser.

Møtene om merverditeorien og krisene blei spesielt vellykka. Til møtet om merverditeorien har jeg knytta polemikk til SV sosialismemodell (kommunalsosialismen) og grunnlaget for reformismen (reproduksjonskostnadenes framtredelesform : timelønna). I Larvik deltok det flere som definerer seg som SVere (samt folk i Framtida i våre hemder; alternativ produksjon). Fikk derfor skarpe og fine diskusjoner, fikk klart fram hva som var forskjell på marxistisk og reformistisk politikk; at skillelinja går på at vi tar utgangspunkt i produksjon, mens ref. tar utgangspunkt i fordelinga. Dissa diskusjonen var med på å trekke folk over mot oss.

Også i forbindelse med møtet om krisene tror jeg folk følte at dem lærte en del nytt. Hva det er i den kapitalistiske måten å organisere produksjon på som er årsakene til krisa: Likegyldigheten overfor bruksverdiene og den særegne utbyttingsmåten (avhengig av de utbytta for å realiserer utbyttinga), spørsmålet om verdikrise osv. I innledninga hadde jeg knytta en del polemikk til tidligere standpunkter i AKP (jfr. studieboka fra 78) hvor detta med verdikrise latterliggjøres osv. Møtet tok også opp den reformistiske og borgerlige politikken som tok utgangspunkt i markadene, kredittpolitikken osv. Fokuserte mye på at partiet var det eneste som konsekvent reiste spørsmålet om sosialismen, og at kampen rundt dette spørsmålet måtte være et hovedspørsmål i forbindelse med krisa. Det var også med utgangspunkt i behovet for et parti nå i krisa at vi klarte å rekruttere.

Tror denna møterekke er god. Den tar utgangspunkt i hvorfor kapitalismen logisk må oppstå (indirekte arbeidsdeling - vareproduksjonens opprinnelse) og hvorfor den logisk må gå under, (motsigelsen mellom bruksverdi og verdi, knytta til utvikling av produktivkreftene).

Det har imidlertid blitt reist innvendinger mot at vi har brukt for mye tid på de grunnleggende begreps og teori innføringene, folk så ikke

sammenhengen mellom dette stoffet og det konkrete hverdagen: Dett kunne vært løst delvis ved å bruke en del tid på den marxistiske metodene: oppstigning til det konkrete via det abstrakte, forskjell på framtreddelses form og vesen. det logiske og historiske osv. Men jeg tror likevel at det å se dialektikken i tingene, som sagt, er en maysommelig prosess. Innføring og arbeid med begrep osv var - så vidt jeg kan bedømme - uansett en viktig forutsetning for å holde tungen tett i munnen når vi jobba med de andre temaene.

IV. DET pedagogiske opplegget.

Til hvert møte var det satt av tre timer. Rundt to av disse timene blei brukt til forelesninger, resten til diskusjoner. En viktig erfaring var aktiv bruk av tavle hele tiden. For det første lærer mange mye bedre ved visuell innlæring, men kanskje det viktigste var at en måtte stoppe opp i ordflommen, si ting om i gjen, kanskje på en ny måte. Det kan bli et stort problem at nye ting sies for raskt. Det var imidlertid et "gjennombrudd" på å bruke tavleundervisning i partisammenheng.

Ellerw så var det viktig for det politiske utbyttet at studiedeltagerne hadde forberedt seg skikkelig på forhånd. Det må skapes en bevegelse for sjølstudier.

De som absolutt hadde størst utbytte var de som danna mindre grupper som fungerte mellom møtene. Disse gikk gjennom stoffet i fellesskap - tok for seg studiespørsmål osv. Partiet må imidlertid sette av folk til å ta initiativ til slike grupper på forhånd. Er dette ikke planlagt viser det seg at det vanskelig å få det til spontant. Ei annen viktig side ved sånne grupper er at en her kan drive tettere arbeid i forhold til sympatisører.

Min erfaring er at det kan være lurt å trekke med studiedeltagerne mere aktivt inn i kurset, f.eks. ved at enkeltpersoner/ ei gruppe får ansvar for å forberede et studiespørsmål.

Under forelesningene la jeg stor vekt på å prøve å utvikle en dialog med deltagerne, at vi stoppa opp ved problemer osv. Dette fungerte positivt, men jeg tror det krever at innlederen er ganske sikker på det stoffet han/ hun prater om, at en ikke roter med begreper osv.

V. Etterarbeid.

Før vi kjørte i gang kurset i Larvik blei vi advart fra ledende kamerater om at vi ikke måtte glemme andre oppgaver som vi var pålagt i plan-

er at partiet denne høsten kom på offensiven på en del flere områder, blant annet med en del vellykka åpne møter med 60 - 70 deltagere og positivt frontarbeid. Partiet lokalt har oppsummert at en vesentlig del av denne framgangen skyldes vektlegging av teoretiske studier. I ly av de strategiske studiene så vi betydninga i å utvikle partiet, drive kamp mot revisjonistiske avvik osv.

Det ligger imidlertid nå en fare i at folk er fornøyd med innsatsen for denne gangen, at partiavdelingene trekker inn årene, i tråd med de sentrale planene. Jeg syns det imidlertid at det er viktig at den bevegelsen som har utvikla seg på studier av politisk økonomi får fortsette, vi har ennå ikke høsta de virkelige fruktene av en slik bevegelse. Av de folka som har fullført kurs er det kanskje en 4 - 6 personer som på eget initiativ har fortsatt det systematiske studiearbeidet. Disse plantene trues nå med å bli dratt inn i partikverna. Linja er nå at folk skal legge fra seg boka.

På fylkesplan vil det imidlertid bli tatt initiativ til å få samla disse folka i ei gruppe for videregående som jeg skal lede. Planer for denne gruppe vil bli lagt for et år framover. Ellers vil det bli tatt initiativ til et særskilt jenteseminar om pol. øk - hvor jentene sjøl skal stå for hele opplegget. Til høsten vil det også bli satt i gang kurs i Sandefjord.

Kameratslig hilsen

Bjørn